

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 11P/41/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215205304
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Murgaš
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6215205304.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Ľubošom Murgašom v právnej veci navrhovateľa S. R., R.. XX. XX. XXXX, D. Š. XXX/XX, XXX XX R., právne zast. splnomocneným zástupcom JUDr. Jozefom Veselým, advokátom so sídlom AK ul. Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, proti odporkyni J. R., R.. XX. XX. XXXX, D. P. XX, XXX XX Q., právne zast. splnomocnenou zástupkyňou Mgr. Danou Žlnkovou, advokátkou so sídlom AK ul. Komenského 5, 990 01 Veľký Krtíš, o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

Súd manželstvo navrhovateľa S.R. R., R.. XX. XX. XXXX s odporkyňou J. R., R.. XX. XX. XXXX uzavreté dňa 28. 06. 2008 v Rímsko-katolíckom kostole v obci Chrastince, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Veľká Čalomija vo zväzku 11, ročník 2008, strana 100, por. číslo 3, r o z v á d z a.

Odporkyňa je p o v i n n á nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 66,-- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 262,51 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Jozefa Veselého, advokáta so sídlom Ak vo Veľkom Krtíši, č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v I., a.s., pobočka C. J. a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným na tunajší súd dňa 24. 07. 2015 sa navrhovateľ domáhal, aby súd rozviedol jeho manželstvo s odporkyňou, uzavreté dňa 28. 06. 2008 v Rímsko-katolíckom kostole obce Chrastince, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Veľká Čalomija vo zväzku 11, ročník 2008, strana 100, por. číslo 3. Uviedol, že s odporkyňou nežije v spol. domácnosti od apríla 2013. V konaní vedenom na Okresnom súde Veľký Krtíš, pod sp. zn. 3C/201/2014 sa domáhal zapretia otcovstva k mal. deťom narodeným po uzavretí manželstva s odporkyňou. Odporkyňa mu bola po celú dobu manželského spoluzitia neverná a klamala v otázke otcovstva. Spoluzitie s odporkyňou neobnovil a nemá záujem zotrvať v manželstve. V prípade úspechu si uplatnil právo na náhradu trov konania v zmysle § 144 O.s.p..

Súd doručil návrh odporkyni dňa 13. 11. 2015 a vyzval ju, aby sa k nemu vyjadrila. Odporkyňa na výzvu súdu do termínu súdneho pojednávania nijako nereagovala.

Navrhovateľ na pojednávaní súdu dňa 01.12.2015 sa pridrižoval písomného návrhu. Zdôraznil, že odporkyňa mu zamlčala okolnosti týkajúce sa jeho otcovstva k mal. deťom, ktoré sa narodili po uzavretí manželstva. Skutočnosť, že nie je otcom mal. S. a mal. I. sa dozvedel iba z rozhodnutia o zapretí otcovstva. Odporkyňa v konaní vedenom pod sp. zn. 3C 201/2014 popierala intímny styk s iným mužom a tvrdila, že navrhovateľ je otcom mal. detí. Zdôraznil, že k odporkyni stratil citový vzťah a nie je ochotný obnoviť manželské spoluzitie. S odporkyňou dlhodobo finančne nehospodári, nepodieľa sa na chode spoločnej domácnosti a intímne sa nestýka od r. 2012. Odmietol, že by dôvodom rozvratu manželstva bolo uprednostňovanie jeho vlastných záujmov pred záujmami odporkyne alebo zasahovanie jeho matky do vzťahu s odporkyňou.

Odporkyňa na súdnom pojednávaní dňa 01. 12. 2015 s rozvodom manželstva súhlasila. Dôvod rozvratu manželstva spočívajúci v jej manželskej nevere nenamietala. K tejto sa priznala v roku 2013. Uviedla, že príčinou rozvratu vzťahu s navrhovateľom bolo aj zasahovanie rodičov navrhovateľa do manželstva a nezáujem navrhovateľa o jej potreby. Uviedla, že problémom bola neprimeraná iniciatíva matky navrhovateľa, ktorá sa starala do ich vzťahu, do výchovy detí a ovplyvňovala rozhodnutia manžela, s čím nesúhlasila. Nevera, ktorej sa dopustila bola výsledkom neporozumenia navrhovateľa jej potrebám. Neveru si priznala a pokúsila sa o obnovenie spolužitia, o ktoré však navrhovateľ nemal záujem. Uviedla, že spolužitie od marca 2012 do júla 2013 s navrhovateľom bolo konfliktné. Navrhovateľ nebol ochotný akceptovať neveru. Uviedla, že s odporcom sa intímne nestýka od r. 2013 a už stratila záujem na obnovení manželského spolužitia.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a odporkyne, oboznámením sa so sobášnym listom účastníkov, potvrdením obce Nenince o poslednom spoločnom bydlisku manželov, správou o povesti navrhovateľa na č.l. 26, správou o povesti odporkyne na č.l. 27, obsahom spisu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3C 201/2014, sp. zn. 7P 132/2013 a sp. zn. 9P 130/2013.

Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že účastníci uzatvorili manželstvo dňa 28. 06. 2008 v Rímsko-katolíckom kostole v obci Chrastince. U oboch účastníkov sa jedná o prvé manželstvo, sú slovenskými štátnymi občanmi a naposledy mali spoločné bydlisko na adrese ul. Š. XXX/XX, XXX XX R.. Počas trvania manželstva účastníkov sa dňa XX. XX. XXXX R. K.. S. R. O. A. XX. XX. XXXX K.. I. R.. V konaní vedenom na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 3C 201/2014 súd určil, že navrhovateľ nie je otcom mal. S. R., R.. XX. XX. XXXX O. K.. I. R., R.. XX. XX. XXXX pochádzajúcich z matky J. R.. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 10. 2015. Predmetom konania, ktoré sa vedie pod sp. zn. 11P/41/2015 nie je úprava práv a povinností manželov k maloletým deťom pochádzajúcim z ich manželstva na čas o rozvode. Na tunajšom súde sa viedlo aj konanie pod sp. zn. 7P 132/2013 o rozvod manželstva, v ktorom súd rozsudkom z 06. 11. 2013 návrh navrhovateľa zamietol. Dospel k názoru, že rozvrat vo vzťahu medzi manželmi bol odstrániteľný. Rozhodnutie súdu sa stalo právoplatným dňa 05. 12. 2013. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9P 130/2013 súd rozhodol tak, že rozsudkom zveril mal. deti do osobnej starostlivosti odporkyne a navrhovateľovi uložil povinnosť prispievať na výživu mal. S. sumou 70,-- Eur a mal. I. výživným 50,-- Eur. Súd upravil styk navrhovateľa s mal. deťmi. Účastníci spolu nežijú od apríla 2012, kedy prerušili spolužitie potom, ako odporkyňa oznámila navrhovateľovi manželskú neveru a opustila spoločnú domácnosť. Od uvedeného času manželia vzájomné spolužitie neobnovili a žijú oddelene. Odporkyňa sa odsťahovala z adresy spoločného bydliska a žije na adrese P. XX u svojich rodičov. Manželské spolužitie sa účastníkom od jeho prerušenia nepodarilo obnoviť. Vzťahy medzi manželmi od marca 2012 až do júla 2013 boli konfliktné. V júli 2013 manželia definitívne prerušili vzájomné spolužitie. Od toho času spoločne nehospodária, intímne sa nestýkajú a žiadnym spôsobom sa nepodieľajú na chode spoločnej domácnosti. Nezabezpečujú spoločne potreby rodiny a detí a dlhodobo vedú už svoj samostatný život. Žiadny z nich neprejavil záujem na obnovení manželstva.

Podľa § 22 a § 23 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“); k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch. Súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a § 19.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Manželstvo je možné rozviesť vtedy, ak vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené tak, že manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Z uvedeného vyplýva, že zákon ako jediný dôvod rozvratu manželstva predpokladá vážne a trvalé narušenie a rozvrátenie vzájomných vzťahov medzi manželmi. Zákon vyžaduje určitý kvalifikovaný stupeň rozvratu vzťahov medzi manželmi. Rozvrat medzi manželmi musí trvať dlhší čas a musí trvalo znemožňovať manželom vytvárať zdravé rodinné prostredie, v ktorom by sa rešpektovali vzájomné práva a povinnosti, správali sa k sebe ohľaduplne, taktne, mali porozumenie pre svoje vzájomné potreby a záujmy, rozpory sa snažili prekonať vzájomnou dohodou a tak sa usilovali o vytvorenie priaznivých

podmienok pre realizáciu všetkých členov rodiny. Intenzitu rozvratu vzťahu je nutné posudzovať aj z toho hľadiska, či manželstvo ešte môže plniť spoločenský účel a či od manželov možno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Z dokazovania vyplýva záver, že v danom prípade sú splnené podmienky pre rozvod manželstva účastníkov, ktoré si ku dňu rozhodnutia súdu neplní svoj spoločenský účel. Manželia spolu dlhodobo nežijú od r. 2012, kedy prerušili manželské spolužitie a k ich definitívnemu odlúčeniu došlo v júli 2013. Od tohto času spoločne nehospodária, nevedú spoločne domácnosť a ani sa intímne nestýkajú a nepodieľajú sa na zabezpečovaní potrieb rodiny a mal. detí. Manželstvo účastníkov si teda neplní žiadnu z funkcií predpokladaných Zákonom o rodine, t.j. ekonomickú, biologickú, ani výchovnú. Navyše rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 3C/201/2014-69 z 17. 09. 2015, právoplatným 30. 10. 2015 bolo určené, že navrhovateľ nie je otcom mal. S. O. I. R. narodených v čase po uzavretí manželstva účastníkov. Táto okolnosť definitívne poznamenala vzájomný vzťah účastníkov. Podľa názoru súdu, z postoja účastníkov a okolností na strane oboch účastníkov konania vyplýva, že v manželstve existuje kvalifikovaný rozvrat vo vzájomnom vzťahu, pretože manželia k sebe stratili citovú náklonnosť a nemajú záujem na obnove manželského spolužitia. Odporkyňa s návrhom na rozvod manželstva vyslovila súhlas a stratila záujem na udržaní manželstva. S ohľadom na tieto skutočnosti súd potom dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky, aby manželstvo si v budúcnosti mohlo plniť svoj spoločenský účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Z tohto dôvodu súd návrh navrhovateľa považoval za dôvodný a vyhovel mu a preto manželstvo účastníkov rozviedol.

Súd v súlade s ustanovením § 23 ods. 2 Zákona o rodine zisťoval príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi. Dospel k záveru, že hlavnou príčinou rozvratu je vzájomné citové odcudzenie účastníkov ako manželov spôsobené manželskou neverou odporkyne. Uvedenú príčinu rozvratu manželstva odporkyňa nepopierala. Potvrzuje ju zároveň výsledok konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 3C 201/2014, v ktorom bolo určené, že navrhovateľ nie je otcom mal. detí narodených po uzavretí manželstva. Iné príčiny rozvratu vzťahu medzi manželmi preukázané neboli. Odporkyňa mieru svojej zodpovednosti na rozvrate manželstva ospravedlňovala tvrdením, že jej nevera bola výsledkom vzájomných nedorozumení s manželom. Uvedené vyjadrenie odporkyne súd považoval za účelové. Nepreukázala, že príčina narušenia manželského vzťahu s navrhovateľom bola neprimeraná iniciatíva matky navrhovateľa a jej zasahovanie do vzťahu účastníkov. Rovnako nepreukázala, že by príčina spočívala v správaní sa navrhovateľa a nedostatku jeho pochopenia pre odporkyňu. Na objasnenie týchto tvrdení navrhovateľka nenavrhol dokazovanie.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 144 O.s.p. tým spôsobom, že odporkyni uložil povinnosť nahradiť všetky trovy konania, ktoré na strane navrhovateľa v konaní vznikli. Súd vzhliadol osobitné okolnosti veci v ľahkovážnom postoji odporkyne k manželstvu. Obsah spisu svedčí, že odporkyňa porušovala manželské povinnosti zásadným spôsobom a manželskej nevery sa dopustila opakovane. K nevere trvajúcej od septembra 2012 do marca 2013 sa navrhovateľovi priznala. Do rozhodnutia tunajšieho súdu v konaní sp. zn. 3C 201/2014 pritom trvala na postoji, že navrhovateľ je otcom mal. detí. Z tohto sledu udalostí je nepochybné, že odporkyňa vedome navrhovateľa podvádzala už po uzavretí manželstva. Amorálne správanie sa odporkyne v manželstve potom súd považoval za okolnosť, ktorá odôvodňuje, aby navrhovateľovi nahradila všetky trovy, ktoré účelne vynaložil. Navrhovateľovi vznikli trovy zaplatením súdneho poplatku vo výške 66,- Eur a z dôvodu jeho právneho zastúpenia. Právny zástupca si vyčíslil trovy vo výške 262,51 Eur (za úkon á 64,53 Eur, spolu za tri úkony právnej služby, t. j. za prevzatie a prípravu zastúpenia, vypracovanie písomného podania - návrhu na začatie konania, za konanie pred súdom, 3x režijný paušál k úkonom po 8,39 Eur a 20 % DPH z odmeny a náhrady výdavkov). Trovy konania boli uplatnené v súlade s ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátom za poskytovanie právnych služieb (§ 14 ods. 1 písm. a), b), c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3) a zodpovedajú rozsahu účelne poskytnutej právnej pomoci navrhovateľovi. Súd priznal navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v uplatnenej výške a odporkyni uložil povinnosť nahradiť ich navrhovateľovi na účet jeho advokáta v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v 4 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvođe manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.